

Урал батыр

Башкорт халык эпосы

5-се бүлек

Бер кыз йүгереп килгән, ти,
Берәү килде, тигән, ти;
Һомай шундук таныған:
Ул килгән Урал булған,
Тик Уралға әйтмәгән;
Урал, кыззы күрһә лә,
Һомайзыр тип белмәгән,
Һомай якынлаған һуң,
Урал күзен һалған, ти:
Уның усма шәлкемдәй,
Енсегене капларзай,
Кәйтән менән бизәлгән.
Сәс толмо һалынған;
Озон керпеге үтә
Кара күзе текәлгән;
Уйнап торған кыйғас каш
Күз өстөндә йылмайған;
Тертәйешкән калкыу түш
Күз алдында тулкынған;
Бал кортондай нәзек бил.
Борғоланып уйнаған;
Гүйә күптәнге танышы,
Көмөштәй саф тауышлы;
Уйнап-көлөп һүз кушкан,
Кыззы күргәс, Урал да,
Ни әйтергә белмәгән,
Үзе күргән - һомай тип,

Уйына ла килмөгән.
Был кыз озак тормаған,
Уралды үз артынан
Һарайына ымлаған.
Урал һарайға ингәс,
Иҫән-һаулык һорағас,
Йәнә кайза булғанын,
Юлда низәр күргәнән
Барын тезеп һөйлөгәс,
Уралға күз ташлаған,
Былай тип һүз башлаған:
"Йә, егетем, төс-башың
Алыс илдән күренә,
Беззең якка килеүзән
Теләгең барлык беленә,
Һүзең һөйлә, тыңлайым,
Кулдан килһә, йомошоңа
Ярҙамсыңдан булайым".
Урал: "Үзем йәп-йәш булһам да,
Биш ил барын белдем мин:
Береһендә үзем тыузым,
Икеһен йөрөп күрзем мин,
Калған тағы икәүһен
Күрергә тип сыктым мин.
Кайза ғына барһаң да,
Кемде генә күрһәң дә,
Береһе үзен баш, тиә,
Икенсеһе баш эйә,
Көслә көсһөззә ейә,
Теләгәнсә кан коя.
Исеме бар донъяла,
Үзе күзгә күренмәс;
Берәү уға кәр кылмаҫ,
Аяғы-кулы һис уның

Балға тотоп йонсомаҫ;
Арыслан менән һунарза
Үзе йәнлек юлламаҫ;
Үз теләген табырға
Бер зә юлдаш эзләмәҫ -
Шундай яуыз Үлем бар,
Шунан алыр коном бар;
Үлемде табып үлтереп,
Ил коткарыр уйым бар.
Һунарлаған сағымда,
Кулға төшкән бер коштан,
Һеззең илдә Үлемдән
Котолорға юл бар, тип,
Ишеткәйнем мин йәштән".
Һомай: "Был донъяла үлмәҫкә,
Кара ергә кермәҫкә -
Минең илдә булмаған,
Үзен берәү күрмәгән
Дейеү батша биләгән
Йәншишмәнең һыуы бар.
Уны барып алырға,
Һиңә ярзам бирергә,
Теләген бар кылырға
Минең һиңә шартым бар
Кайза булһа барырһың,
Үзең уйлап бағырһың;
Йылан илен үткән ир,
Уңдан һулға сыккан ир,
Үзең юлын табырһың.
Минең илдә булмаған,
Ишетеп тә күрмәгән,
Бәтә донъя кош төсөн
Үз өҫтөндә бизәгән
Бер кош эзләп таһнаң һин,

Шуны алып кайтһаң һин,
Минән ярҙам күрерһең
Шишмәнән һыу алырһың,
Теләгәнең табырһың"
Урал: "Мин алыстан ил йөрөп,
Яман-якшыны күрөп,
Үлемде табып үлтереп,
Коткарырға кешене,
Тындырырға барыны
Уйлап сыккан батырмын,
Һиңә кошон табайым,
Үзеңдән ярҙам алайым,
Бүләгеңә шарт итеп,
Мин дә бер һүз әйтәйем:
Алтын һалыр йөгөм юк,
Ыһый тағыр кемем юк,
Якшынан бүтән уйым юк;
Үлемдән бүтән берәүҙән
Юллай торған дауым юк.
Ил теләген алырға,
Илде байман кылырға,
Үлемгә каршы барырға,
Уны тар-мар итергә;
Серәшөп яу асканда,
Үлем юлын баһканда,
Кан илаған кешенең
Күз йәшене һөртөүзәй,
Миңә юлдаш булырҙай,
Яуҙа корҙаш булырҙай
Бүләк бир, тип һорайым.
Ул бүләгең ни булыр? -
Әйтсе, белөп торайым".
Һомай: "Утка төшһө, янмаһтай,
Һыуға төшһө, батмаһтай,

Ел дә кыуып етмәстәй,
Таузан-таштан өркмәстәй,
Ир-егеттән бүтөнде
Үзеңә тиң күрмәстәй;
Типһә, тау-таш сорғотоп,
Саһна, дингез ярырзай,
Ауырлыкта, тарлыкта
Һиңә юлдаш булырзай,
Күктә тыуып, күктә үсеп,
Ерзә током йәймәгән,
Өзрәкәнең дейеүе
Мең йыл кыуып тотмаған,
Өсәйемдән бирелгән,
Үзем һөйгән егеткә
Бирә торған бүләгем -
Акбуз толпар бирәйем.
Йөзөн һис тут алмастай,
Һис берәү кәр кылмастай,
Утка каршы - ут булыр,
Һыуға каршы - һыу булыр,
Ен-дейеүзең барыһын
Үлемендәй куркытыр,
Куй-һарыктай өркөтөр
Булат кылыс бирәйем", -
Тигәс, Урал күнгән, ти,
Кыз теләген эзләргә
Сығып китмәк булған, ти.
Урал кунак булған, ти,
Бер нисә көн торған, ти;
Һомай үзен әйтмәгән
Шүлгән бикле тимәгән,
Урал тағы һизмәгән.
Урал торған, ти, таң менән,
Битен йыуған, ти, һыу менән,

Бер табында ултырып,
Тамакланған, ти, кыз менән.
Урал юлға сыккан, ти,
Таяғын ат иткән, ти.
Бик күп көндәр киткән, ти.
Бара торғас, бер сакта
Тау ураткан бер якта:
Һайысқан да, коҙғон да
Йән барлығын һизмәгән,
Һис бер кеше булмаған,
Дейеүе дә ул ергә
Килеп аяк баһмаған
Үркәс-үркәс каяһы,
Башына күзең һалһаң,
Юғары торор болоттан,
Бөтә йәмде үзендә
Һаҡлар элек-электән -
Шундай бер тау күргән, ти;
Болот ярып, үрмәләп,
Тау башына менгән, ти.
Тирә-якка күз һалып,
Оҙаҡ карап торған, ти:
Алыстан күзгә салынған,
Йондоззай булып сағылған
Бер яктылык күргән, ти,
Шуға тоһкап киткән, ти.
Барып етеп караһа,
Әйләндереп күз һалһа:
Таш урынына көмөштән
Сите, төбө бизәлгән,
Буйындағы сәскә лә
Каты елгә борсолмай,
Шаһраланып өһтәре,
Күз сағылыр төһтәре,

Ел дә тейеп тулкынмай,
Кояш нуры төшкәндә,
Ем-ем иткән ынйылай
Бер һылыу күл күргән, ти.
Ошо күлдең өстөндә
Тирәләй кош йыйналған,
Бөтә төскә бизәлгән
Бер һылыу кош йөзгәнән
Урал айыра күргән, ти.
Кош һизмәстән шул ерзә
Кош янына барған, ти.
Төсән-башын караған,
Таяғы менән арбаған,
Һомай әйткән кош был, тип,
Урал шундук уйлаған.
Кош Уралдан шикләнмәй,
Осорға ла укталмай,
Уға карай килгән, ти;
Урал, йола белмәгәс,
Кошка туры укталғас,
Кош Уралдан һиҫкәнгән,
Осмак булып ынтылған.
Урал барып тоткан һуң,
Тотоп кулға алған һуң,
Тағы тапты дошман, тип,
Кош кайғырып уйланған.
Урал, кошто күтәрәп,
Кырға сығып барғанда,
Теләгем булды тигәндә,
Кошо телгә килгән дә:
"Ай, егетем, тукта әле,
Миңә ысынын әйт әле:
Дейеүме һин, енме һин?
Кешеме һин, кем һуң һин?"-

Тигән һүззе ишеткәс,
Кош кешеләй һөйләшкәс,
Урал таңға калған,ти.
Бер аз барғас бер ерзә,
Шишмә буйы туғайза,
Коштоң затын кемлеген
Урал һорай башлаған.
Кош та бер аз уйланып,
Үз алдына һөйлөнөп,
Текләп карап торған да:
"Күзең йомоп, күрмәй тор,
Кулың алып канаттан,
Һис еремдән тотмай тор",-
Тигәс, Урал уйланған:
"Был кош оша, артынан
Карсыға булып кыуырһың,
Һыуға сумһа, артынан
Суртан булып сумырһың",-
Тип таякка ымлаған,
Кош әйткәнде тыңлаған.
"Егет, күзең ас инде,
Әйтер күзең әйт инде",-
Тигәс, Урал караһа:
Куңыр һылыу, кыйғас каш,
Әйәк-бите уйылған,
Һул битенең уртаһы
Күз каралай миңләнгән;
Йүрмә-йүрмә ишелеп,
Ике яклап-сикәләп
Тамсы гөлдәй елберәр,
Иң башынан һалыныр
Озон сәсен матурлап,
Әсмә яһап төшөргән;
Озон керпектәре аша

Кара күзен йылмайтып;
Бит уймағын уйнатып,
Көләс йөзөн көлдөрөп,
Дертләп торған күкрәген
Уралғарак ыклатып,
Һөйләп киткән шулай тип:
"Ай, егетем, һин былай
Килеп нисек юлыктың?
Бында килеп сығырға
Ни бәләгә тарыктың?
Ай, егетем, бел шуны:
Карап көлгән йөзөм дә,
Өйтөп торған һүзөм дә -
Сер сисеү ул, егетем.
Быға саклы мин былай
Һиндәй егет күрмәнем,
Дейеү килмәс урынға
Һин килер тип белмәнем,
Һыуза балык булырзай,
Күктә йондоз булырзай
Кулда көсәм бар ине,
Китер юлым бар ине.
Һине күргәс, бар уйым, -
Ел тараткан болоттай,
Каса торған бар юлым,-
Йүгереп бөткән һукмактай,
Күз алдымдан киттеләр,
Юйылышып бөттөләр.
Мин бер сакта кыз инем,
Иркә үскән буз инем, -
Дейеү мине урланы,
Кейәүгә биреп зурланы.
Кейәүем егет-ир ине,
Бергә озак торманы:

Көтмөгөндө юғалды,
Йөрөгөмдө кайғы алды.
Дейеүзәрзән кастым мин;
Илгә кайтһам, атама,
Бөтә тыуған илемә
Яу килер, тип курктым мин.
Дейеү килеп алыр тип,
Тағы кайғы һалыр тип,
Һис донъяла булмаған,
Кеше төңөн белмәгән
Бер кош булып остом мин;
Һис бер кеше тапмаҫлык,
Килеп аяк баҫмаҫлык
Ошо күлгә төштөм мин", -
Тигән һүзен ишеткәс,
Кыззың серен төшөнгәс,
Урал уйын һөйләгән,
Тик бер кызға кош эзләп
Сытқан уйын әйтмәгән.
"Юлымдан, ахыры, уңманым:
Эзләп килгән кошомдо
Был күлдә лә тапманым",-
Тиеп Урал уйлаған.
Тағы ары китергә,
Моразына етергә,
Кызға ярзам итергә
Теләгәнән һөйләгән.
"Егет, тыңла, һүземде,
Асык күрзең йөзөмдө,
Айһылыу тигән атым бар.
Илде тотқан атам бар,
Күктең Айы - әсәм бар,
Һөйгәнемә бирерзәй
Һарысай тигән атым бар, -

һыу теләһең, һыу табыр,
Яуза юлдашың булыр.
Егет, һүзем тыңласы,
һүзем кырын һалмасы:
һин эзләгән ул кошто
Был тирәнән тапмағың.
Атайым ил гизгән ул,
Күк йөзөндә оскан ул,
Бөтә ерзә булған ул,
Бар коштарзы күргән ул.
Атайымдан һорайык -
Беззең илгә барайык,
һин теләгән ул кошто
Шунда табып алайык;
Мине дейеүзән коткарһаң,
Теләгең үтәр атайым.
Беззең илде хуп күрһең,
Мине үзеңә тиң күрһең,
Әйзә, безгә барайык,
Икәү бергә булайык,
Бергә ғүмер һөрәйек" -
"Ай, һылыу кыз, һылыу кыз,
Бүләгеңде алмайым,
Илеңә мин бармайым,
Ысынлап та кош булһаң,
Кызға юрый әйләнһең,
һине алып кайтайым,
Үзем белгән һарайға
һине илтеп бирәйем.
Унда барғас, һөйләрһең,
Үз теләгең әйтерһең:
Теләһең, кош булырһың,
Теләһең, кыз булырһың;
һине улар хурлаһа,

Теләгәненде бирмәһә,
Ул сак һине яклармын,
Үз илеңә илтермен", -
Урал шулай тигән, ти,
Кыз за быға күнгән, ти,
Якшылығын Уралдың
Тел төбәнән белгән, ти.
Кыз кош тунын кейгән дә,
Бергә китмәк булған, ти.
Теге таякка мөнгәндәр,
Юлға сығып киткәндәр,
Таузар ашып үткәндәр,
Күз асып, күз йомғансы
Былар кайтып еткәндәр.
Кыззар каршы килгәндәр,
Кошто бары косаклап,
"Айһылыу!" - тип алғандар.
Урал быны ишеткәс,
Аптыраған, таң калған,
Айһылыу кош тунын һалған.
"Әйзә, егет, керәйек,
Һинең кайткан һарайың,
Минең кайтыр һарайым,
Икеһе лә бер икән", -
Тип Уралға әйткән, ти.
Урал тағы нығырак
Хайран булып калған, ти.
"Һай, егетем, егетем,
Батыр-алып икәнһен,
Мин һораған кошомдо
Дейеүзән алып килгәнһең", -
Тигәс, Урал аптырап
Бөтә серзә һөйләгән.
"Уны алған ул күлдә

Дейеу-мазар күрмәнем,
Барған-йөрөгән юлымда
Һис ауырлык тойманым.
Нисек анда икәнен,
Кош тунында йөрөгәнен,
Кайҙан аны белдең һин,
Миңә: "Эзлә", тинең һин?" -
Тиеп Урал һораған.
"Дейеу нисек белмәне,
Киткәнеңде күрмәне?" -
Тип, һомай Айһылыуға
Аптыраулы һүз кушҡас,
Айһылыу шунда һизгән, ти,
Апаһының яңылыш
Уйлағанын белгән, ти.
Дейеүзәрзән үзенең
Касып күлдә ятканын,
Урал барып шул күлдән
Уны эзләп тапканын,
Барын тезеп һөйлөгән.
Атаһының һарайынан
Уны берәү белмәгән,
Һомай быны ишеткәс,
Уралдан сер тартмаған:
Үзе һомай икәнен,
Уралды яҡшы белгәнен
Барын һөйләп аңлатқан,
Һомай шунда атаһын
Бүлмәһенә сакыртқан.
Самрау килеп ингән дә,
Айһылыуға күрешкән,
Күз йөш түгеп кызынан
Бөтә хәлен һорашкан.
Айһылыу атаһына

Хәлен һөйләп таныткан.
Самрау тыңлап торған да,
Серзә аңлап белгән дә,
Уртаға һалып үз уйын
Калдырмайынса төйөн:
"Айһылыузың кайтканын,
Дейеүзәрзән касканын,
Берәүгә лә әйтмәгез,
Хәзергә сер тотоғоз.
Дейеү белһә, яу асыр,
Һис уйламаҫ, ил басыр;
Айһылыу за йонсоған,
Күп кайғынан борсолған,
Әсәһен дә һағынған.
Айға барһын кунакка,
Байман таһын аулакта,
Сакырыбыз кәрәктә", -
Тиеп һүзән әйткән, ти,
Атаһының һүзәнә
Кыззары ла күнгән, ти.
Һарайза ял иткәс тә,
Бер нисә көн үткәс тә,
Атаһы менән апаһы
Әсәһенән бирелгән
Айһылыузың бүләге -
Һары атын сакырткан,
Айһылыузы бер төндә
Былар айға озаткан.
Бер нисә көн Урал да
Бәҫле кунак булған да,
Берзән-бер көн таң менән
Йокоһонан торған да,
Һомайзы сакырып алған, ти,
Әйтерен әйтә һалған, ти:

"Мин әле бик йәш сакта,
Атам һине атканда,
Барыбыз за һунар тип,
Һине һырып алғанда,
Муйыныңа ырмау һалғанда,
Йәнең алкымға килгәндә,
Ысынлап та белепме,
Йән асыузан куркыпмы,
Һин телеңә килгәйнең,
Котолорға Үлемдән
Йәншишмә бар тигәйнең,
Һинән шуны ишеткәс,
Үлемде таһнак, тоторға,
Илдән башын юйырға,
Шисмәнән һыу алырға,
Мәңге йәшәһен донъя, тип,
Илгә һыуын бирергә
Тигән уйға килгәйнек,
Икәү юлға сыккайнык.
Күп ер китеп, сер белгәс,
Юлды икәү бүлгәйнек,
Юл буйында ни барын
Һорашып та белгәйнек.
Ағам китте һул якка,
Мин тайпылып уң якка,
Айырылып киткәйнек.
Күп йыл йөрөнәм, ил күрзем,
Әйткән һүзең онотмай,
Һеззең илгә боролдом, -
Илең аша узманым,
Бармайым, тип торманым,
Һарайығыз алдына
Арысланымды бәйләнем,
Һарайыңа ингәндә,

Уйым һөйләп үткәндә,
Арала һүз киткәндә,
Үз бауырың эзләргә
Миңә йомош кушканда,
Һин бер бүләк әйткәйнең.
Мин эзләгән Үлемдән
Һин әйткәйнең телеңдән:
"Котолорға юл табып
Мин бирермен", - тигәйнең,
Азақ һүзең әйт, һылыу,
Ни әйтерһен, - көтәйем,
Мин ишетеп китәйем", -
Тигән һүзен ишеткәс,
Атаһына барған, ти,
Йәшермәйсе бер низе,
Тезеп әйтеп һалған, ти.
"Һөйһәң, кызым, барырһың,
Акбузатың бирерһең;
Якты донъя йөзөндә
Рәхәт торорһоң, балам,
Уралдай ук батырға
Әсә булырһың, балам.
Урал батыр һақына
Шүлгәнде лә сығар һин,
Бәтә илде сакыр һин,
Батыр ирзе туйла һин,
Һис берәү зә калмаһын -
Барын йыйып һыйла һин", -
Тигән һүзен тыңлаған.
Атаһы уйын аңлаған,
Шүлгәнде лә сығарған,
Бәтә илде йыйнаған,
Алкындырып һыйлаған.
Шүлгән, Урал - икәүһе,

Берен-бере табышкас,
Көтмөгөндө осрашкас,
Ике туған шатлығын,
Юлда күргөн барыһын
Урал тезеп һөйләгән.
Шүлгән тыңлап ултырған,
Барын уйлап уззырған:
"Урал былай дан алһа,
Атама данлы кайтһа,
Батыр булып макталыр,
Бар эштә лә өс булып,
Минең һүззәр ас калыр",-
Тип, эсенән көнләшкән.
Шуға күрә Уралға
Бар серен сисмәгән.
Өзрәкелә булғанын,
Бында ниңә килгәнән-
Беренән дә әйтмәгән.
Ул Уралды үлтереп,
Үзе данлы ир булып,
Һомайзы ла үзе алып,
Акбузатка атланып,
Булат кылыс кулланып,
Дан алыузы уйлаған.
Шүлгән асылы булғанын,
Һәр сак һалкын йөрөгәнән,
Уның шомо барлығын
Урал зурға куймаған:
"Тик ябыулы ятканға,
Уңайһызға калғанға", -
Тиеп кенә уйлаған.
Бер сак Урал Шүлгөндең
Комһарылып, каш төйөп,
Ултырғанын күргән дә:

"Батыр иргә арыс та,
[Донъялағы кырыс та,]
Икәү бергә менгәшеп,
Бер-берене күзләшеп,
Күлэгәләй йөрөрзәр,
Бақмалатып килерзәр,
Алмашлап тап булырзар.
Батыр булған ир-егет
Еңмәс нәмә булырмы?
Батырмын тигән ир-егет
Яуызға юл куйырмы?
Утка каршы һыу булыр ул,
Яуға каршы тау булыр;
Үзенә түгел, барына
Ауырлыкта юл булыр;
Батырзан ил тарыкмақ,
Батыр һис бер зарыкмақ,
Якшылыктан ялыкмақ,
Яузан да һис талыкмақ.
Күккә менер бақкышыз,
Ерзе ақыр аскышыз,
Якшынан эскәне - һыу булыр,
Ямандан эскәне - ыу булыр", -
Тигән Урал Шүлгәнгә,
Һомай, һаман ышанмай,
Ысын сергә төшәнмәй,
Ағай-эне икәүзең
Кыланышын күзәткән.
Алмаш-тилмәш улар мән
Һомай һәр сак һөйләшкән.
Бар йолаһын уларзың
Һомай төпсөп һорашкан.
Уралды һомай күргәс тә,
Батырлығын белгәс тә,

Якшылығын һизгәс тә,
Уға күңел бәйләгән,
Ул Уралды һайлаған.
Шүлгән комһоу йөрөгәнгә,
Һаман шиге булғанға,
Ике туған һөйләшәп,
Икәү-ара серләшәп
Ултырғанда, Шүлгәндең
Һытык йөзөн күргәнгә,
Һомай унан шикләнгән.
Урал ятһа йокларға,
Биш көн тотош йоклағас,
Шүлгәндән кыз шикләнгәс,
Кыззар куйған һакларға.
Шүлгән ятқан бер якта,
Айырымланған торлакта.
Шүлгән уйы сыткамаған:
Һомай һис юл куймаған.
Шүлгән: "Һин күп ерзә булғанһың,
Бик күп нәмә күргәнһең.
Батыр булып, дан алып,
Индә бында килгәнһең,
Самраузың иленә
Килеп аяк баһқанһың.
Индә нимә уйлайһың?
Беззең теләк ошонда
Икәнән асык белмәйһең.
Самрауға яу асайык,
Акбузатын алайык,
Беребез таяк тотайык,
Беребез Акбуз менәйек,
Бәтә илдә баш булып,
Барыһыны мат курып,
Кәслә батша булайык.

Һин таяғың бир миңә, -
Ошо илде кырайым,
Самрау коштоң кызыны
Үземә тартып алайым,
Акбузатын менәйем;
Мин бит - туған ағайың,
Мин дә данлы булайым!"
Урал: "Былар һис тә кешегә
Бер яуызлык итмәгән,
Үлтереп, кан коймаған,
Кешегә дошман булмаған.
Без икәүләп барайык,
Дейеү илен алайык,
Унда тоткон булғандың
Барына юл асайык.
Кыз алырға уйлаһаң,
Акбузатын һайлаһаң,
Кызы һөйһә, кызын ал,
Бүләк итһә, Бузын ал.
Кыз алам, тип яу асып,
Үлемгә без юл куйып,
Бер зә юкка кан койоп,
Яуыз исем такмайык,
Кан койоусы даны алып,
Илгә яман кайтмайык.
Өзрәкәне еңәйек,
Шишмәнән һыу алайык,
Үлгәнгә йән бирәйек,
Кешеләрҙе донъяла
Үлмәс йәндәр кылайык", -
Тигәс, Шүлгән уйланған,
Төрлө юлдар һайлаған.

